

I U 628/2013-76

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

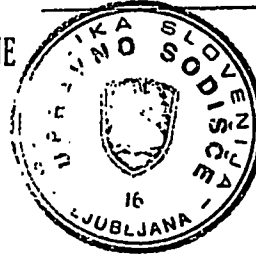
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, Ljubljana

4.12.

2013

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in Agata Zavašnik kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Valentine Rustja kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: REPUBLIKA SLOVENIJA, MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR, Direkcija RS za ceste, Tržaška 19, Ljubljana, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo RS, Šubičeva 2, Ljubljana, po državni pravobranilki Katji Drnovšek, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi tožeče stranke zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-204/2012/34 z dne 25. 3. 2013,

na seji 4. decembra 2013

RAZSODILO:

Tožbi se ugodi in se odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-204/2012/34 z dne 25. 3. 2013 v izpodbijanem delu (točka 1 izreka) odpravi ter se zadeva v tem delu vrne toženi stranki v ponovno odločanje.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožeča stranka je s prvostopenjsko odločbo zavrnila zahtevo prosilca za posredovanje fotokopij dokumentov, ki se nanašajo na izvedbo naročila, povezanega z izdelavo in dobavo prometne signalizacije. Pri svoji odločitvi se tožeča stranka sklicuje na 6. točko prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), po kateri lahko organ zavrne dostop do informacij javnega značaja, če gre za podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Policijski upravi, Upravi kriminalistične policije in Nacionalnemu preiskovalnemu uradu je bila namreč v zvezi z razpisom podana kazenska ovadba, ki se med drugim nanaša tudi na zahtevano dokumentacijo. Tožeča stranka je ugotovila, da prosilec zahteva posredovanje takih dokumentov, ki so bili pridobljeni ali sestavljeni zaradi kazenskega pregona in bi nastala škoda pri izvedbi predkazenskega oziroma kazenskega postopka, saj bi razkritje dokumentov lahko vplivalo tako na podajanje izjav s strani morebitnih prič kot tudi na sam obstoj listinske dokumentacije in ostalih dokaznih predmetov. Javni interes glede razkritja ni močnejši od javnega interesa za omejitev dostopa do zahtevane informacije.
2. Prosilec se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožil, drugostopenjski organ pa je pritožbi delno ugodil in naložil tožeči stranki, da mora prosilcu v roku 31 dni od prejema odločbe posredovati fotokopije dokumentov iz treh sklopov, ki se nanašajo na tri različne razpise, pri čemer tožena stranka natančno opredeljuje, katere dokumente mora prosilcu posredovati v obliki fotokopije, za katere pa mora omogočiti vpogled vanje. Pod točko 2. izreka pa je tožena stranka odločila, da se pritožba prosilca v delu, v katerem dokumenti ne obstajajo, v katerem gre za poslovno skrivnost, in v delu, v katerem mora organ v dokumentih prekriti varovane osebne podatke in podatke, ki predstavljajo poslovno skrivnost, zavrne.
3. Tožena stranka v obrazložitvi odločbe navaja, da je sama poizvedela, ali v zvezi z dokumenti, ki jih zahteva prosilec, poteka kazenski pregon ter ali bi z razkritjem teh dokumentov lahko nastale škodne posledice za izvedbo postopka in kakšne bi bile te posledice. Pri svoji odločitvi se tožena stranka sklicuje na mnenje državne tožilke Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani in Policijske uprave Ljubljana, iz katerih izhaja, da z razkritjem dokumentov ne bi nastale škodne posledice za izvedbo postopka, ki teče pred okrožnim državnim tožilstvom. Tožeča stranka pa je toženi stranki posredovala mnenje državnega tožilca iz Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani, pri katerem pa gre po mnenju tožene stranke le za splošno mnenje okrožnega državnega tožilstva, ki ni vezano na noben konkreten postopek. Tožeča stranka je

le generalno spraševala okrožno državno tožilstvo, kako je potrebno ravnati z dokumentacijo, ki utegne postati dokazilo v kazenskem postopku in zaradi tega ni mogoče upoštevati mnenja državnega tožilca ker gre le za splošno mnenje in ne za mnenje, ki je vezano na konkretne dokumente. Iz navedenih razlogov tožena stranka meni, da ni podan obstoj izjeme po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

4. Ker se je tožeča stranka na ogledu in camera sklicevala tudi na izjemo poslovne skrivnosti, je tožena stranka preverjala, ali gre še za kakšno drugo izjemo po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ. Iz navedenega razloga je tožena stranka v postopek pritegnila tudi stranske udeležence, naj se opredelijo, ali zahtevane informacije zanje predstavljajo katero od izjem od prostega dostopa informacij javnega značaja. Vsi stranski udeleženci so se sklicevali na izjemo iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da je izjema od prosto dostopnih informacij podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Pri tem je tožena stranka pri prvem sklopu dokumentov upoštevala, da se dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev in se je treba zavedati, da je sklepanje pogodbe z naročnikom v javnem sektorju specifično predvsem v tem, da gre za porabo javnih sredstev. Treba je tudi upoštevati, da so lahko predmet poslovne skrivnosti samo podatki, ki pomenijo konkurenčno prednost podjetja in katerih sporočanje neupravičeni osebi bi lahko škodilo konkurenčnemu položaju podjetja. Ponudnik mora v celoti izpolnjevati zahteve iz javnega naročila ter zadostiti zahtevam iz tehničnih pogojev za prometno signalizacijo. Ali izbrani ponudnik izpolnjuje predpisane zahteve, pa izhaja iz tehnično ekonomskega elaborata (v nadaljevanju TEE) s statističnimi preračuni in delavniškimi načrti in torej dokumenti iz prvega sklopa ne predstavljajo nič drugega kot predpisane pogoje javnega naročila za izvedbo del. Podatki iz prvega sklopa ne predstavljajo poslovne skrivnosti stranskih udeležencev. Tudi glede drugega sklopa tožena stranka ugotavlja, da za poslovno skrivnost v postopkih javnega naročanja ni mogoče določiti tistih podatkov iz predloženih ponudb, ki odražajo izpolnjevanje pogojev. Pri pregledu ponudbe tožena stranka ugotavlja, da ponudba vsebuje določene podatke, ki predstavljajo poslovno skrivnost ponudnika, saj ne gre za podatke, ki izkazujejo izpolnjevanje pogojev. Prav tako dokumenti vsebujejo določene osebne podatke. Glede dokumentov iz tretjega sklopa tožena stranka ugotavlja, da so dokumenti „tehnična in prospektna dokumentacija za prometna ogledala“ označeni z oznako poslovna skrivnost, hkrati pa ponudba vsebuje izjavo o poslovni skrivnosti. Glede tega dokumenta so izpolnjeni pogoji po prvem odstavku 39. člena Zakona o gospodarskih družbah. Ti podatki niso javni že na podlagi zakona. Pri ostalih dokumentih iz tretjega sklopa pa tožena stranka ugotavlja, da niso podane izjeme iz 6. člena ZDIJZ. Vendar pa v teh dokumentih vseno obstajajo nekateri varovani osebni podatki, ki jih tožena stranka v nadaljevanju obrazložitve navaja.

5. Tožeča stranka v tožbi pojasnjuje, da je tožnik zahteval dostop do dokumentacije, ki se nanaša na tri različne postopke javnih naročil, ki so v nadaljevanju označeni kot trije sklopi. Nadalje pojasnjuje, zakaj ima pravni interes za vložitev te tožbe ter da izpodbija le tisti del odločbe, kjer je tožena stranka prosilčevi pritožbi ugodila. Nadalje tožeča stranka podaja podrobno obrazložitev vseh treh predmetnih postopkov javnega naročanja, povezanosti teh postopkov in povezanosti dokumentacije iz teh postopkov s posameznimi kazenskimi postopki ter časovno premico vseh pomembnih dogodkov. Vsi postopki javnih naročil so med seboj tako bistveno povezani, da se z razkrivanjem podatkov iz enega postopka lahko vpliva na potek kazenskega pregona, čeprav očitano kaznivo dejanje ni bilo storjeno znotraj tega postopka. Tožena stranka je tekom postopka pridobila mnenje državne tožilke, ki očitno vodi kazenski pregon zoper tožečo stranko, ni pa pridobila tudi mnenja državnega tožilca, ki vodi kazenski pregon zoper prosilca. Spregledala je, da je v zvezi z dokumentacijo s področja dobave prometne signalizacije v teku več postopkov kazenskega pregona in ne samo postopek, ki ga vodi državna tožilka . Zaradi popolne ugotovitve dejanskega stanja bi bilo potrebno pridobiti mnenja vseh tožilcev, ki vodijo postopke kazenskega pregona za kazniva dejanja, ki naj bi bila storjena na področju dobave prometne signalizacije za tožečo stranko. Ni pravilno stališče tožene stranke, da se mnenja državnega tožilca ne upošteva, ker je presplošno. Navedeni državni tožilec je bil zaprosen za mnenje, ker je zadolžen za kazenski pregon, ki se je začel na podlagi ovadbe tožeče stranke. Bil je seznanjen s tem, kakšen postopek je v teku in katera dokumentacija se nanaša na ta postopek. Njegovo mnenje je usmerjeno na točno določen postopek in ni dano na splošno. Tožeča stranka tudi pojasnjuje, zakaj meni, da je interes javnosti za razkritje manjši od interesa javnosti, da se ti podatki zavarujejo zaradi vodenja postopka kazenskega pregona. Opozarja tudi na 145. členu ZKP, ki določa, da morajo organi in organizacije z javnimi pooblastili poskrbeti, da se ohranijo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, na katerih ali s katerimi je bilo kaznivo dejanje storjeno, ter druga dokazila.
6. Če pa sodišče ne bi sledilo tem stališčem tožeče stranke in ne bi prepoznalo, da gre za izjemo varstva kazenskih postopkov, pa tožeča stranka opozarja, da nekateri dokumenti predstavljajo tudi poslovno skrivnost. Pri tem tožeča stranka opozarja predvsem na dokumente, ki so tehnične narave. Tudi Zakon o javnem naročanju omogoča varstvo poslovne skrivnosti oziroma dopušča možnost, da so nekateri podatki s ponudbe zaupne narave. Ta zakon izrecno določa, kateri podatki so javni, vsi ostali podatki pa so lahko zaupne narave. Še posebej pa opozarja tožeča stranka na stališče tožene stranke, češ da TEE ni poslovna skrivnost. To je ena

izmed pogodbenih obveznosti ponudnika in ni niti kriterij niti merilo niti pogoj za javno naročilo. Izdela ga zgolj izbrani ponudnik in tam so navedene vse tehnične specifikacije izdelka in postopek izdelave ter konkretizira se uporabljene materiale.

7. Nadalje tožeča stranka še opozarja, da se tožena stranka ni opredelila do navedbe stranskega udeleženca _____, Podružnica v Ljubljani, ki je zahteval, da se njihova pogodba o medsebojnem sodelovanju šteje za poslovno skrivnost. Iz izreka in obrazložitve odločbe niti ne izhaja, ali ta dokument šteje za javni dokument ali pa se temu dokumentu priznava status poslovne skrivnosti. Tudi sicer je izrek odločbe nedoločen in nerazumljiv. V 1. točki izreka so izrecno naštetni vsi dokumenti, za katere je tožena stranka ugotovila, da je potrebno zahtevi prosilca ugoditi, v 2. točki pa je navedeno, da se preostali del zahteve prosilca zavrne kot neutemeljen, v tej točki pa niso naštetni dokumenti, zaradi česar ni jasno, glede katerih dokumentov je zahteva prosilca zavrnjena. Izrek odločbe je v tem delu nedoločen in nerazumljiv in je s tem podana bistvena kršitev določb postopka. Tožeča stranka predlaga odpravo izpodbijane odločbe, podrejeno pa odpravo in vrnitev v ponovno odločanje, ter da naj vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

8. Tožena stranka v odgovoru na tožbo oporeka aktivni legitimacije tožeče stranke iz razloga, ker tožeča stranka nima pravovarstvene potrebe. Tožeča stranka ne bi samoiniciativno posredovala zahtevanih dokumentov prosilcu, ampak ji to nalaga izpodbijana odločba in to ne predstavlja ogrožitve nobenega javnega interesa. Tožeča stranka le varuje interese gospodarskih subjektov, ne pa javnega interesa. Iz navedenega razloga predlaga, naj sodišče tožbo zavrne, če pa temu ne bi sledilo pa tudi vsebinsko zavrača tožbene navedbe. Tožena stranka je opozorila Policijsko upravo Ljubljana, da verjetno v zvezi z zahtevano dokumentacijo teče več postopkov kazenskega pregona. Prejela je mnenje okrožne državne tožilke _____, ki je bila mnenja, da z razkritjem dokumentov ne bi nastale škodne posledice za izvedbo postopka. Mnenje navedene okrožne državne tožilke se nanaša na postopek, ki ne teče zoper prosilca, ampak zoper tožečo stranko. Ker izjema varstva kazenskega postopka ni bila ugotovljena, tudi ni bilo potrebno izvesti testa javnega interesa. Tožena stranka še pojasnjuje, da je irelevantno, kdo informacijo zahteva, temveč je pomembno le, ali gre za informacijo javnega značaja, pojasnjuje pa tudi, da dokumenti, ki jih mora tožeča stranka pokazati, niso poslovna skrivnost. ZDIJZ je glede na Zakon o javnem naročanju na področju dostopa do informacij javnega značaja specialnejši zakon. Pri javnem naročanju gre za porabo javnih sredstev, zato ima javnost pravico preveriti izpolnjevanje pogojev javnega naročila. TEE je eden izmed kazalnikov, da so bila javna sredstva upravičeno porabljena. Dokument, ki se nanaša na podjetje _____, sploh ni bil predmet zahteve prosilca in ga zato tožena stranka ni presojala. Tožena stranka podrejeno predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

9. Sodišče je v postopek kot stranke z interesom pritegnilo prosilca ter vse pravne osebe, ki so bile prijavljene na razpise in so sodelovale tudi v upravnem postopku na drugi stopnji. Na tožbo je odgovoril prosilec ter podjetje
10. Prosilec v odgovoru na tožbo pojasnjuje, da mu preprečevanje vpogleda v iskano dokumentacijo povzroča škodo, da je neutemeljeno očitanje nekazonitosti ravnanja prosilca, da so bili predlagani disciplinski postopki zoper in in da je po mnenju prosilca upravni spor sprožen zaradi zavlačevanja ugotovitve dejanskega stanja, zaščite in prikrivanja dokumentacije. Prosilec tudi pojasnjuje ovire, ki da jih je imel pri izpolnjevanju pogodbenih pogojev. Nadalje pojasnjuje, zakaj se mu zdi narobe, da določena dokumentacija pri tožeči stranki ne obstaja in da zoper tožečo stranko ni bila vložena nobena kazenska ovadba. Prav tako pojasnjuje, zakaj je po njegovem mnenju prišlo do prekinitve pogodbe med prosilcem in naročnikom. Vpogled v zahtevano dokumentacijo bi jim omogočil, da bi videli, ali so osebe, ki so izvajale nadzor nad delom prosilca, bile sploh za to pogodbeno določene in strokovno usposobljene. Prosilec tudi navaja, da je zaprosil tožilstvo, naj mu sporoči, ali je tožeča stranka dostavila kakšno dokumentacijo, vezano na njihovo zahtevo po vpogledu v dokumentacijo, vendar niso dobili odgovora. Izdelava TEE po mnenju prosilca ne bi smela biti obvezna. Dokumentacijo zahteva tudi zato, ker domneva, da so konkurenčna podjetja izdelovala TEE z neveljavnimi in zastarelimi atesti o kvaliteti uporabljenih materialov in po vsebini, ki je bistveno drugačna od zahtev do njihovega podjetja. Z vpogledom v dokumentacijo želi prosilec ugotoviti, ali so bile enake zahteve podane tudi drugim ponudnikom.
11. Podjetje pa v odgovoru na tožbo navaja, da vztraja pri varovanju njihove poslovne skrivnosti. Ne strinja se tem, da po mnenju tožene stranke pri dokumentaciji, ki se nanaša na njihovo družbo, poslovna skrivnost ni podana. Predvsem pa stranka z interesom meni, da je poslovna skrivnost TEE. Dokumentacija, ki je podana naročniku z njihove strani za potrebe javnega razpisa, je vedno označena kot poslovna skrivnost in je naročniku dana zgolj v pogled in kot dokazilo izpolnjevanja zahtev in za potrebe določenega javnega razpisa. V dokumentaciji so navedeni številni podatki, ki predstavljajo njihovo konkurenčno prednost. Pri postopku nerazkritja dokumentov gre za ustaljeno prakso med njimi in naročnikom. Naročnik teh podatkov ne razkriva tretjim osebam. Če tožeča stranka njihove dokumentacije ne bo varovala, bo zoper njo vložena odškodninska tožba. Javnost ima vsekakor pravico preveriti izpolnjevanje pogojev javnega naročila, tudi listine, ki so javne. Listine, označene s poslovno skrivnostjo oziroma listine, za katere je očitno, da so poslovna skrivnost, pa niso javna listina. Stranka z interesom še pojasnjuje, da poslovna skrivnost predstavljajo vsi dokumenti, v katerih so navedeni kakršnikoli tehnični podatki o njihovih poslovnih procesih, proizvodnji in produktih ter podatki o njihovih

dobaviteljih, kupcih in pogodbenih partnerjih. Gre torej za dokumente, ki predstavljajo TEE, tehnologijo izdelave prometnih znakov, tehnologijo izdelave predkrižiščnih tabel, statični preračun polportala, delavniški načrt in ostale podobne dokumente.

12. Tožeča stranka v pripravljalnih vlogah z dne 3. 6. 2013 in 11. 6. 2013 pojasnjuje, zakaj je aktivno legitimirana za ta upravni spor. Navaja, da ne zasleduje interesa gospodarskih subjektov, ampak javni interes. Njen cilj je omogočiti pravilno izvedbo vseh kazenskih postopkov. Ponovno pojasnjuje prepletenost vseh razpisnih postopkov in vztraja pri tem, da bi razkritje zahtevane dokumentacije škodno vplivalo na izvedbo postopka kazenskega pregona. Predkazenski oziroma kazenski postopek se je začel tudi zoper prosilca, v zvezi s tem pa tožena stranka ni pridobila nobenega mnenja pristojnega državnega tožilca. Tožeča stranka je prosilca obravnavala enako kot bi kateregakoli drugega prosilca. Po mnenju tožeče stranke ne drži trditev, da čeprav je TEE dokument, ki vsebuje poslovno skrivnost, da gre za podatek o porabi javnih sredstev in ga je zato potrebno razkriti. S tem dokumentom se ne izkazuje izpolnjevanja pogojev. Lahko predstavlja poslovno skrivnost določene gospodarske družbe. Zakon o javnem naročanju nikjer ne določa, da se dokumente razkrije kljub poslovni skrivnosti, če gre za porabo javnih sredstev. Iz TEE ne izhajajo nobeni podatki o porabi javnih sredstev, saj gre za dokument, ki je tehnične narave. Nadalje tožeča stranka še pojasnjuje, zakaj praksa državne revizijske komisije nima nobene povezave s tem postopkom. Tožeča stranka tudi podrobneje pojasnjuje, da s svojim ravnanjem prosilcu ni povzročila nikakršne škode, da so bile kazenske ovadbe vložene tudi zoper tožečo stranko, da zaposleni pri tožeči stranki niso prejeli nobenih odškodninskih tožb, da so neutemeljene navedbe o nezakonitem in nestrokovnem delu zaposlenih pri tožeči stranki, podrobno pojasnjuje, zakaj je po njenem mnenju prosilec kršil določila pogodbe in je zato tožeča stranka v skladu s 108. členom Obligacijskega zakonika odstopila od pogodbe. Podrobno tudi pojasnjuje, na kakšen način je prosilec dopolnjeval svoj TEE.
13. Prosilec v pripravljalni vlogi z dne 20. 6. 2013 ponovno pojasnjuje, zakaj po njegovem mnenju ni podlage za zahtevo po izdelavi TEE.
14. Tožba je utemeljena.
15. Sodišče najprej pojasnjuje, da ima tožeča stranka nedvomno pravni interes za vložitev tožbe, saj je bila njej izdana odločba, v kateri ji je naložena dolžnost, da mora prosilcu določeno dokumentacijo razkriti. Ker je to njena dokumentacija, s katero razpolaga, ima nedvomno pravni interes, da to dokumentacijo varuje, v kolikor meni, da ne izpolnjuje pogojev za dostop do informacij javnega značaja po ZDIJZ. Iz navedenega razloga sodišče tožbe ni zavrglo, ampak jo je obravnavalo po vsebini.

16. Sodišče ugotavlja, da je v tem upravnem sporu med strankama sporno vprašanje, ali dokumentacija, za katero je bilo odrejeno, da se mora prosilcu pokazati, predstavlja obstoj izjeme po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Tožena stranka se pri tem sklicuje na mnenje državne tožilke

iz katerega izhaja, da ugotavlja, da so dokumenti, kot so navedeni v zaprosilu, povezani s postopkom, ki teče na podlagi anonimne kazenske ovadbe zaradi suma storitve kaznivih dejanj v postopkih javnih razpisov. Nadalje iz tega mnenja izhaja, da postopek ne teče zoper in da z razkritjem teh dokumentov prosilcu ne bi nastale škodne posledice za izvedbo postopka. Mnenju državnega tožilca pa tožena stranka ni sledila, ker je menila, da gre le za splošno mnenje, ki ni vezano na konkreten postopek. Sodišče pa taki oceni dokaza v obravnavanem postopku ne pritrjuje. Iz upravnega spisa, konkretno iz dopisa tožeče stranke Okrožnemu državnemu tožilstvu v Ljubljani z dne 29. 11. 2012, je razvidno, da je tožeča stranka tožilstvo zaprosila za mnenje glede konkretne zadeve, in sicer je navedla, da tožilstvo obravnava njeno naznanitev suma storitve kaznivega dejanja, ki naj bi ga storil v sodelovanju z

... Tožeča stranka je tožilstvo opozorila, da bi lahko vsi dokumenti hipotetično predstavljali dokazila o predkazenskem oziroma kazenskem postopku, povzela je določilo 145. člena Zakona o kazenskem postopku in zaprosila tožilstvo, da stališče poda z vidika vprašanja, ali je to dokumentacijo dovoljeno razkrivati tretjim osebam oziroma osebam, ki so udeležene v navedenem kazenskem postopku in tako dopustiti možnost, da razkritje dokumentacije vpliva na sam potek predkazenskega oziroma kazenskega postopka. Na ta dopis je državni tožilec odgovoril, da je tožeča stranka tekom predkazenskega postopka dolžna vso relevantno listinsko dokumentacijo izročiti kriminalistom ter jim nuditi vse druge razpoložljive dokazne vire, pri tem pa je za uspešen tek predkazenskega postopka bistvenega pomena, da se komurkoli ne razkriva posameznih dejstev, listin in drugih informacij, ki bi utegnili spremeniti izsledke preiskave oziroma z drugimi besedami, ob razkritju tovrstnih informacij obstaja upravičena bojazen, da bo storilec uničil sledove kaznivega dejanja. Tožilec je predlagal, da vso dokumentacijo, ki vsebuje dejstva in okoliščine v zvezi s kaznivim dejanjem, tožeča stranka nemudoma izroči kriminalistom in na ta način zavaruje kazensko pravno relevantna dejstva in dokazne vire pred javnim razkritjem. Iz navedenih dveh dopisov nedvomno izhaja, da se je tožeča stranka na tožilstvo obrnila v zvezi z konkretno zadevo oziroma v zvezi z zadevo, ki se nanaša na dve fizični osebi in v zvezi s tem dopisom je tožilstvo odgovorilo, da je treba zavarovati dejstva in dokazne vire pred javnim razkritjem. Iz navedenega razloga bi zato po mnenju sodišča morala tožena stranka to mnenje tožilstva upoštevati. Prav tako pa je

mogoče sklepati, da glede na to, da se ta dopis tožilstva nanaša na zadevo zoper dve poimensko določeni fizični osebi, medtem ko je pri odgovoru državne tožilke razvidno, da se njena zadeva ne nanaša na ampak na anonimno kazensko ovadbo, poteka v zvezi z razpisi pri tožilstvu več postopkov in bi bilo zato po mnenju sodišča potrebno pri Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani preveriti, kateri kazenski postopki potekajo v zvezi z obravnavanimi tremi razpisi, upoštevati je potrebno, da so ti razpisi med seboj na določen način povezani in šele po pridobitvi celovite informacije s strani državnega tožilstva bi bilo potrebno pridobiti mnenje, ob upoštevanju povezanosti teh razpisov, ali bi razkritje dokumentacije lahko škodovalo izvedbi kazenskega pregona.

17. Iz zgoraj navedenih razlogov je sodišče izpodbijani del odločbe odpravilo zaradi nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja na podlagi 2. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), ker meni, da niso bile dovolj upoštevane in preverjene informacije pri državnem tožilstvu.
18. Ker je sodišče odločbo odpravilo zaradi nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, se do vseh navedb strank v postopku ni opredeljevalo. V ponovljenem postopku bo morala tožena stranka v skladu z navodili te sodbe preveriti, kateri postopki v zvezi z navedenimi razpisi so v teku pri pristojnem državnem tožilstvu ter ponovno pridobiti mnenje državnega tožilstva glede teh postopkov.
19. V kolikor bi se glede na odgovor tožilstva izkazalo, da ni podana izjema po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, še vedno ostaja odprto vprašanje, ali je podana izjema po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej ali gre za podatke, ki so opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Sodišče se strinja s toženo stranko v tistem delu, ko navaja, da so poslovna skrivnost vsi tisti dokumenti, ki so posebej označeni z oznako poslovna skrivnost, še vedno pa ostaja odprto vprašanje glede tistih dokumentov, kjer je treba presojati, ali bi razkritje pomenilo občutno škodo za posameznega udeleženca, če bi bila z dokumentacijo seznanjena nepooblaščenca oseba. S tem v zvezi sodišče ugotavlja, da je tožena stranka sicer pridobila mnenja teh gospodarskih subjektov, vendar pa je v obravnavanem primeru potrebno upoštevati, da so v postopku udeležene stranke z nasprotujočimi si interesi: po eni strani tožeča stranka in prijavitelji na razpise, katerih interes je, da se njihova dokumentacija ustrezno varuje, po drugi strani pa interes prosilca, da se ti podatki razkrijejo. Prvi odstavek 154. člena Zakona o splošnem upravnem postopku določa, da je potrebno razpisati ustno obravnavo vselej, kadar sta udeleženi dve ali strank z nasprotujočimi si interesi. V kolikor bi se izkazalo, da ni podana izjema po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, bo zato zaradi ugotavljanja izjeme iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ potrebno opraviti ustno obravnavo.

20. Sodišče še ugotavlja, da je tožeča stranka v tožbenem zahtevku predlagala odpravo odločbe v celoti, medtem ko v obrazložitvi tožbe navaja, da ne izpodbija tistega dela odločbe, kjer je bila pritožba prosilca zavrnjena. Sodišče tako ugotavlja, da je dejansko sporen le del odločbe in sicer izrek odločbe pod točko 1 in je zato le v tem delu odločbo odpravilo in vrnilo zadevo v ponovno odločanje.
21. Ker tožeča stranka in stranke z interesom niso zahtevali povrnitev stroškov postopka, ampak je tožeča stranka predlagala, naj vsaka stranka nosi svoje stroške postopka, sodišče ni posebej odločalo o stroških postopka.

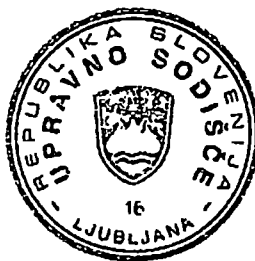
PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 4. december 2013

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: